

Luo Guanzhongin Kertomus
Kolmesta Kuningaskunnasta
Osa 2/4 Punaiset Kalliot

Kääntänyt Petri Luosto

Kolme Kuningaskuntaa II Punaiset Kalliot

Copyright 2021 Petri Luosto

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-4383-6

Petri Luoston tähän mennessä kääntämät kirjat kronologisessa järjestyksessä. Viimeisin teos on lihavoituna:

Luo Guanzhongin Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta Osa 1 / 4;
Eunukkeja ja Kapinallisia

Federalistikirjoitukset

**Luon Guanzhongin Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta Osa 2 / 4;
Punaiset Kalliot**

Kiinalainen Luo Guanzhongin tunnettu historiallinen romaani 1300-luvulta, *Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta*, on edennyt sen toiseen osaan. Tämä käännös perustuu englanninkieliseen käännökseen *Romance of the Three Kingdoms*, jonka julkaisi vuonna 1925 Charles Henry Brewitt-Taylor (1857–1938). Hyvä ystäväni Teemu Mäkinen piirsi kartan kirjan alussa, kun taas kirjan kansi on minun tekemäni.

Henkilölista ja Kiinan kartta:

Cao Cao; Yhdeksi Kiinan johtavista sotapäälliköistä noussut ratsuväen upseeri

Guan Yu; Kiinalainen mahtava soturi, joka oli tunnettu ylpeydestänsä

Liu Bei; Hyveellinen kiinalainen sotapäällikkö, Guan Yun ja Zhang Fein veriveli. Etäistä sukua Han-keisareille

Liu Biao; Keski-Kiinassa olevan maakunnan vanheneva kuvernööri ja Han-keisareiden sukulainen

Lu Su; Sun Quanin neuvonantaja

Ma Chao; Kiinalainen sotapäällikkö ja Cao Caon vannoutunut vihamies

Pang Tong; Kiinalainen viisas mies ja neuvonantaja

Sun Quan; Kiinan eteläisten alueiden kuvernööri ja sotapäällikkö

Yuan Shao; Kiinan pohjoisten osien johtava sotapäällikkö

Zhang Fei; Kiinalainen mahtava soturi, joka oli tunnettu juomatavoistaan ja väkivaltaisuudestaan. Hän oli Liu Bein veriveli

Zhao Zilong, Kiinalainen soturi, joka oli tunnettu hyveellisestä luonteestaan.

Zhou Yu, Kiinalainen kenraali ja Sun Quanin pääneuvonantaja

Zhuge Liang; Kiinalainen viisas mies ja neuvonantaja

Luku 31

Cao Cao voittaa Yuan Shaon Cangtingissä; Liu Bei etsii suojaa Liu Biaon luota Jingzhoussa

Cao Cao ei tuhlanut aikaa hyökätessään Yuan Shaon paon jälkeen, vaan hän kävi häikäilemättä pakenevan armeijan kimppuun. Yuan Shao pakeni ilman kypärää tai taisteluun sopivia varusteita vain muutaman seuraajan kanssa päästen pohjoisrannalle nopeasti Liyangissa. Siellä hän tapasi yhden kenraalinsa, Jiang Yiqun, joka otti hänet vastaan lohduttaen häntä ja kuunnelleen tarinoita hänen epäonnestaan. Sen jälkeen Jiang Yiqu kokosi hajonneen armeijan, jonka sotilaat tulivat paikalle kuin muurahaiset, kun he kuulivat, että heidän vanha johtajansa oli hengissä. Yuan Shaolla oli pian tarpeeksi joukkoja marssi Jizhouhun. Armeija lähti liikkeelle ja se yöpyi Huangin kukkuloilla.

Sinä iltana, istuessaan teltassaan Yuan Shao kuuli kaukaa surullisen valituksen ääniä. Hän hiipi ulos kuuntelemaan niitä hiljaa ja näki, että hänen sotilaansa kertoivat toisilleen valitusvirsiä. Yksi valitti vanhempaa veljeään, toinen itki nuoremman veljensä perään, kolmas muisteli ystäväänsä ja neljäs kaatunutta sukulaistaan. Jokainen heistä takoi rintaansa ja itki.

Ja he kaikki sanoivat, ”Jos hän olisi kuunnellut Tian Fengiä, niin emme olisi kohdanneet tätä onnettomuutta!”

Yuan Shao sanoi hyvin katuvaisena, ”En kuunnellut Tian Fengiä ja sotilaani on lyöty ja olen melkein hävinnyt. Kuinka voin palata ja katsoa häntä silmiin?”

Seuraavana päivänä marssi jatkui ja Yuan Shao kohtasi Peng Jin täydennysjoukot, joiden johtajalle hän sanoi, ”En välittänyt Tian Fengin neuvoista ja sain aikaan tappiona. Nyt tulen olemaan häpeissäni, kun katson häntä kasvoihin.”

Tämä kunnianosoitus Tian Fengiä kohtaan sai aikaan kateutta Peng Jissä, joka sanoi, ”Kyllä. Kun hän kuuli tappiostasi, niin vaikka hän oli vankina, niin hän taputti ja sanoi, ”Totta. Juuri niin kuin ennustin!”

”Kuinka hän uskalsi nauraa minulle, se kuutiopää? Pidän huolen, että hän kuolee!” sanoi Yuan Shao.

Niin Yuan Shao kirjoitti kirjeen ja lähetti sen kanssa miekan vangin tappamista varten.

Samaan aikaan Tian Fengin vanginvartija tuli yhtenä päivänä hänen luoksensa sanoen, ”Kaikista ihmisistä onnittelen sinua.”

”Miksi olet niin iloinen ja miksi onnittelet minua?” sanoi Tian Feng.

Vanginvartija sanoi, ”Keisarillinen Suojelija Yuan Shao on lyöty ja hän on paluumatkalla. Hän varmasti tulee kohtelemaan sinua suurella kunnialla.”

”Nyt olen kuollut mies!” sanoi Tian Feng.

”Miksi sanot noin, herra, sinulle annetaan iloa?”

”Keisarillinen Suojelija vaikuttaa vapaamieliseltä, mutta hän on kateellinen ja unohtaa hyvät neuvot. Jos hän olisi ollut voittoisa, niin hän saattaisi armahtaa minut. Nyt hän on kärsinyt tappion ja joutunut häpeään, joten voi olla, että minulla ei ole toivoa elää.”

Vanginvartija ei uskonut Tian Fengiä. Ennen pitkää saapuivat kirje ja miekka mukanaan tappava käsky.

Vanginvartija oli pettynyt, mutta uhri sanoi, ”Tiesin liian hyvin, että minun pitää kuolla.”

Vanginvartija itki.

Tian Feng sanoi, ”Kyyhkäs henkilö, joka syntyy tähän maailmaan, joka ei tunnista ja palvele oikeata herraa, on tietämätön. Kuolen tänään, mutta en ansaitse sääliä.”

Niin hänen kaulansa katkaistiin vankilassa.

Ju Shoun eilinen oli tapettu,

Tian Fengin elämän oli kohtalo lopettanut.

Keltaisenjoen tukipilarit murtuvat yksitellen,

Yuanin suku kaatuu. Sen päivät ovat luetut.

Niin kuoli Tian Feng, jota säälivät kaikki,

jotka tiesivät hänen kohtalonsa.

Niin Yuan Shao saapui kotiin Jizhouhun. Hänen mielessään oli vaikeuksia ja hänen ajatuksensa harhailivat. Hän ei voinut osallistua hallintoon ja hän sairastui niin pahasti, että hänen toinen vaimonsa, joka oli kotoisin Liun suvusta ja oli tullut ensimmäisen vaimon tilalle tämän kuoltua, alkoi pyytää häneltä testamenttia.

Yuan Shaolla oli kolme poikaa; vanhin oli Yuan Tan, joka oli komentajana Qingzhoussa; Yuan Xi hallitsi Youzhoussa; ja Yuan Shang, jonka hänelle oli synnyttänyt rouva Liu. Nuorin poika oli hyvin komea ja arvokkaan näköinen, ja hän oli isänsä suosikki. Joten hän piti tätä kotona.

Guandun tappion jälkeen pojan äiti oli jatkuvasti pyytänyt, että hänet nimettäisiin seuraajaksi, ja Yuan Shao yhdessä neljän neuvonantajan kanssa mietti asiaa. Nämä neljä ovat jakautuneet mielipiteidensä kautta seuraavasti; Shen Pei ja Peng Ji suosivat nuorinta poikaa, ja Xin Ping, sekä Guo Tu tukivat vanhinta poikaa.

Kun he tapasivat keskustellakseen, Yuan Shao sanoi, ”Kun rajojen ulkopuolella ei ole muuta kuin sotaa ja vaikeuksia, niin rauhallisuuden säilyttämisen nimissä on syytä toimia ajoissa ja nimetä seuraajani. Vanhin poikani on kova ja raaka, sekä toinen poikani on hellä ja sopimaton. Kolmas poikani on ulkoisesti sankari, arvostaa viisautta, mutta haluan kuulla mielipiteitänne.”

Guo Tu sanoi, ”Yuan Tan on vanhin poikasi, ja hän on merkittävässä asemassa vaikutusvaltasi ulkopuolella. Jos annat asemasi vanhimman poikasi ohitse nuorimmalle, niin kylvät vaikeuksien siemenet. Armeijan arvovalta on laskenut ja vihollinen on rajoillamme. Pitääkö sinun lisätä vaikeuksia saamalla aikaan riitaa isän ja pojan, sekä vanhemman ja nuorempien poikien välillä? Mieti mielummiin miten vihollinen tullaan lyömään takaisin, ja vasta sen jälkeen käännä huomiosi perijääsi.”

Niin Yuan Shaolle tyypillinen epäröinti otti taas vallan, ja hän ei pystynyt päättämään. Pian tuli uutisia, että poikansa Yuan Tan oli tulossa Qingzhousta kuudenkymmenentuhannen sotilaan, Yu Xi Youzhousta viidenkymmenentuhannen sotilaan ja hän sisarenpoikansa Gao Gan Bingzhousta viidenkymmenentuhannen sotilaan kanssa auttaakseen häntä ja hän käänsi huomionsa valmistautuakseen taisteluun Cao Caoa vastaan.

Kun Cao Cao ylitti Keltaisenjoen voittoisan armeijansa johdossa, niin ikääntyneet paikalliset tarjosivat hänelle ruokaa ja toivottivat hänet tervetulleeksi. Heidän kunnioitettu ja valkoinen ulkonäkönsä sai Cao Caon kohtelemaan heitä mitä suurimmalla kunnioituksella.

Hän kutsui heidät istumaan ja sanoi heille, ”Kunnianarvoiset herrat, kuinka vanhoja olette?”

”Olemme lähes satavuotiaita”, vastasivat vanhat kyläläiset.

”Olen hyvin pahoillani, jos armeijani häiritsee kyläännne”, sanoi Cao Cao.

Yksi heistä sanoi, ”Keisari Huanin aikana keltainen tähti nähtiin yllä matkalla muinaisten Chun ja Songin valtioiden suuntaan lounaaseen. Yin Kui Liandongista, joka oli oppinut astrologiaa, sattui viettämään täällä yötä, ja hän kertoi meille, että tähti kertoi näille maille viidenkymmenen vuoden päästä saapuvasta rehellisestä tosimiehestä tänne Keltaisenjoen rannalle. Siitä on nyt tarkalleen viisikymmentä vuotta. Yuan Shao on ollut erittäin kova ihmisille, ja he vihaavat häntä. Sinä, herra, olet koonnut armeijasi inhimillisyyden ja oikeudenmukaisuuden nimissä rangaistaksesi rikoksista ja olet lyönyt Yuan Shaon laumat Guandussa, juuri niin kuin Yin Kui ennusti. Miljoonat ihmiset näillä mailla kaipaavat rauhaa.”

”Kuinka voin olettaa, että olisin se mies?” Sanoi Cao Cao hymyillen.

Viiniä tarjottiin ja virvokkeita tuotiin, ja vanhat herrasmiehet poistuivat mukanaan lahjoiksi saamiaan silkkivaatteita. Armeijassa annettiin käsky, että jos joku tappaa edes koiran tai siipikarjaa, joka kuului kyläläisille, niin sitä käsiteltäisiin murhana. Niin sotilaat tottelivat pelon vallassa, kun taas Cao Cao iloitsi sydämessään.

Cao Caolle kerrottiin, että koko neljän alueen armeija Yuanin suvun komennossa oli kaksisataatuhatta sotilasta ja se oli koottu Cangtingiin. Cao Cao lähestyi sitä ja rakensi itselleen vahvan leirin.

Seuraavana päivänä kumpikin armeija järjestäytyivät toisiaan vastaan. Yhdellä puolella Cao Cao ratsasti komentajiensa ympäröimänä ja toisella puolella Yuan Shao ilmestyi poikiensa, sisarenpoikansa ja johtajiensa tukemana.

Cao Cao puhui ensiksi, ”Yuan Shao, juonesi ovat huonoja, voimasi loppuun kulunut, miksi silti kieltäydyt antautumasta? Odotatko kunnes tulet saamaan miekkasi kaulaasi? Silloin tulee olemaan liian myöhäistä.”

Yuan Shao kääntyi lähellään olevien puoleen sanoen, ”Kuka uskaltaa lähteä kanssani?”

Hänen poikansa Yuan Shang oli innokas näyttämään osaamistaan isälleen, joten hän tarttui kahteen miekkaan ja ratsasti eteenpäin.

Cao Cao osoitti häntä ja kysyi upseereiltaan, ”Tunteeko kukaan häntä?”

”Hän on Yuan Shaon nuorin poika”, oli vastaus.

Ennen kuin he olivat lopettaneet keskustelun, niin heidän puoleltaan ratsasti Shi Huan aseenaan keihäs. Kaksi taistelijaa otti yhteen hieman ja yllättäen Yuan Shang piiskasi hevostaan, teki harhautuksen ja pakeni. Hänen vastustajansa seurasi häntä. Yuan Shang tarttui jouseensa, otti nuolen, kääntyi satulassaan ja ampui nuolen haavoittaen vihollistaan vasempaan silmään. Shi Huan putosi satulastaan ja kuoli siihen paikkaan.

Yuan Shao näki, että hänen poikansa teki selvää vihollisestaan, niin hän antoi hyökkäyskäsken, ja koko armeija eteni kovaaäänisesti. Teurastus oli hirvittävää, mutta kummankin puolen gongit soittivat perääntymiskäsken ja taistelu päättyi.

Kun hän oli palannut leiriinsä, niin Cao Cao piti kokouksen suunnitelmasta, miten lyödä Yuan Shao. Cheng Yu ehdotti suunnitelmaa nimeltä ”Kymmenen väijytystä” ja suostutteli Cao Caa vetäytymään joelle jättäen joukkoja väijytykseen mennessään. Se houkuttelisi Yuan Shaon takaa-ajoon joelle asti, jolloin Cao Caon armeijan pitäisi joko taistella epätoivoisesti tai tulla ajetuksi jokeen.

Cao Cao hyväksyi tämän suunnitelman ja käski kymmenen joukko-osaston, joissa jokaisessa oli viisituhatta sotilasta, asettua väijyksiin tien molemmille puolille. Väijytyksien järjestelyt olivat seuraavat; vasemmalla ensimmäinen

joukko-osasto oli Xiahou Dunin komennossa; toinen Zhang Liaon; kolmas Li Dianin; neljäs Yue Jingin ja viides Xiahou Yuanin; Oikealla ensimmäinen joukko-osasto oli Cao Hongin komennossa; toinen Zhang Hen; kolmas Xu Huangin; neljäs Yu Jinin ja viides Gao Lanin. Xu Chu komensi etujoukkoja.

Seuraavana päivänä kymmenen joukko-osastoa lähti, ja sijoittuivat niille määrätyille paikoille annettujen käskyjen mukaan. Sinä yönä Cao Cao käski etujoukkojen tehdä harhautushyökkäyksen leiriin, joka herätti viholliset kaikissa leireissä. Kun tämä oli tehty, niin Xu Chu vetäytyi Yuan Shaon joukot perässään. Taistelun ääni kesti ilman keskeytystä ja aamulla Cao Caon armeija lepäsi joen rannalla eikä voinut vetäytyä kauemmaksi.

Sitten Cao Cao huusi, ”Tietä ei ole kauemmaksi, joten täällä meidän täytyy voittaa tai kuolla.”

Vetäytynyt armeija kääntyi ympäri ja eteni rohkeasti. Xu Chu yksinkertaisesti syöksyi eteen, löi vihollisjoukot, tappoi kymmenen kenraalia ja sai Yuan Shaon joukot sekasortoon. He yrittivät kääntyä ympäri ja marssia takaisin, mutta Cao Cao oli lähellä takana. Sitten kuultiin vihollisen rumpuja, ja oikealta, sekä vasemmalta ilmestyi kaksi väijynyttä joukko-osastoa Gao Lanin ja Xiahou Yuanin komennossa. Yuan Shao kokosi kolme poikaansa, sisarenpoikansa ja he pystyivät taistelemaan reitin auki ja pakenemaan. Viisi kilometriä myöhemmin he joutuivat toiseen väijytykseen, jonka järjestivät Yue Jing ja Yu Jin. Siellä Yuan Shao menetti paljon sotilaitaan, niin että ruumiita oli kaikkialla ja veri täytti vesiväylät. Seuraavan viiden kilometrin päässä he kohtasivat kolmannen parin Li Dianin ja Xu Huangin komennossa, joka katkaisi heidän tiensä.

Siellä he menettivät taistelutahtonsa ja syöksyivät vanhaan leiriinsä, joka oli lähellä. Siellä sotilaat käskettiin valmistaa ateria. Kun ruoka oli valmistettu syötäväksi, niin Zhang Liao ja Zhang He syöksyivät joukkoineen leiriin.

Yuan Shao hyppäsi satulaansa ja pakeni niin kauas kuin Cangtingiin, jossa hän, sekä hänen ratsunsa olivat rätiväsyneitä. Aikaa kuitenkaan lepoon ei ollut, koska Cao Cao ajoi kiivaasti takaa. Näytti olevan takaa-ajo elämästä ja kuolemasta. Pian Yuan Shao näki, että Xiahou Dun ja Cao Hong olivat katkaisseet hänen pakoreittinsä ja hän valitti kovaan ääneen.

”Jos emme taistele epätoivoisesti, niin meidät vangitaan!” hän sanoi.

Niin he syöksyivät eteenpäin. Hänen toinen poikansa ja sisarenpoikansa Gao Gan haavoittuivat nuolista ja useimmat hänen sotilaansa olivat joko kuolleita tai olivat kadonneet. Hän kokosi poikansa käsiinsä ja itki katkerasti. Sen jälkeen hän kaatui pyörtyneenä. Kun hän nousi, niin hänen suunsa oli täynnä verta, joka virtasi kirkkaanpunaisena virtana.

Hän sanoi, ”Monta taistelua olen taistellut ja enkä ajatellut, että se päättyisi näin. Taivas on loukannut minua. Teidän on parasta jokaisen palata omille alueilleen ja vanhoa taistelevanne Cao Caoa vastaan loppuun asti.”

Sitten Yuan Shao käski Xin Pingin ja Guo Tun seurata Yuan Tanin Qingzhouhun niin nopeasti kuin oli mahdollista ja valmistautua taistelemaan Cao Caoa vastaan, jos tämä hyökkäisi. Yuan Xin kaskettiin mennä Youzhouhun ja Gao Ganin Bingzhouhun.

Niin he kaikki alkoivat valmistaa armeijoitaan ja hevosiaan torjuakseen Cao Caon hyökkäyksen. Yuan Shao yhdessä nuorimman poikansa, sekä armeijaansa jääneiden upseerien kanssa palasi Jizhouhun ja sotilasoperaatiot keskeytettiin väliaikaisesti.

Saman aikaan Cao Cao oli jakamassa palkkioita armeijalleen äskettäisestä voitosta, ja hänen vakoojansa tiedustelivat Jizhou alueella. Hän sai selville, että Yuan Shao oli sairaana, ja nuorin poika Yuan Shang yhdessä Shen Pein kanssa olivat vastuussa kaupungista, sekä hänen veljensä ja serkkunsa olivat palanneet omille alueilleen. Hänen neuvonantajansa halusivat nopeata hyökkäystä.

Hän vastusti sanoen, ”Jizhou on laaja alue ja sen varastot ovat täynnä. Shen Pei on taitava strategi. Sen takia minun pitää olla varovainen. Odotan mielummin syksyyn, kun sadot on korjattu, niin ihmiset eivät kärsi.”

Kun hyökkäyksestä keskusteltiin, niin saapui kirje Xun Yulta:

”Liu Bei on vahvistamassa asemiaan Runanissa yhdessä Liu Pin ja Gong Dun kanssa, kun hän kuuli, että olet hyökkäämässä Jizhouhun, hän sanoi, että se olisi mahdollisuus marssia pääkaupunkiin. Siksi, sinun, herrani, tulisi nopeasti marssia puolustamaan Xuchangia.”

Tämä uutinen huolestutti Cao Caoa. Hän jätti Cao Hongin komentamaan joen rantaa käskynään näyttää vahvalta, kun taas hän johti pääosan armeijaansa kohtaamaan uhkaavan hyökkäyksen Runanista.

Samaan aikaan Liu Bei, hänen veljensä ja johtajansa olivat edenneet suunnitelmassaan hyökätä pääkaupunkiin niin, että he olivat tulleet Rang-vuoriston läheisyyteen, kun Cao Cao kohtasi ne. Liu Bei oli leiriytynyt kukkuloille ja jakanut armeijansa kolmeen osaan lähettäen Guan Yun ja Zhang Fei kummankin kymmenentuhannen miehen kanssa kaivautumaan kaakkoon ja lounaaseen, kun hän komensi pääjoukkoa yhdessä Zhao Zilongin kanssa.

Kun Cao Cao lähestyi, niin Liu Bei soitti rumpujaan ja hän meni vastaan Cao Caoa, joka oli jo järjestänyt armeijansa.

Cao Cao kutsui Liu Bein neuvottelemaan, ja kun se tapahtui hänen suuren sotalippunsa alla, niin Cao Cao osoitti piiskallaan häntä ja sanoi herjaten, ”Kohtelin sinua kuin kunniavierasta. Miksi käänsit selkäsi oikeudenmukaisuudelle ja unohdit ystävällisyyden?”

Liu Bei vastasi, ”Pääministerin arvon alla sinä olet tosiasiassa kapinallinen. Minä olen hallitsijasuvun jälkeläinen ja minulla on hovin käsky tehdä selvää kaltaisista rikollisista.”

Kun hän sanoi nämä sanat, niin hän toisti määräyksen, joka tunnetaan nimellä ”Vyökäsky”.

Cao Cao oli hyvin vihainen ja määräsi Xu Chun menemään taistelemaan. Liu Bein taistelijana Zhao Zilong ratsasti eteenpäin keihäs valmiina iskemään. Kaksi soturia vaihtoi kolmisenkymmentä iskua kummankaan saamatta etua. Samaan aikaa kuului maata tärisyttäviä huutoja ja kaksi veljestä, Guan Yu kaakosta ja Zhang Fei lounaasta, saapuivat. Kolme armeijaa aloittivat suuren hyökkäyksen, joka oli liikaa Cao Caon joukoille, jotka olivat väsyneitä pitkästä marssista ja ne pakenivat. Liu Bei oli saanut voiton ja palasi leiriinsä.

Seuraavana päivänä Zhao Zilong taas haastoi vihollisen, mutta sitä ei hyväksytty ja Cao Caon armeija pysyi liikkumattomana kymmenen päivää. Sitten Zhang Fei tarjosi haasteen, josta myös kieltäydyttiin. Samaan aikaan Liu Bei alkoi olla huolestunut.

Sitten saapui odottamattomia uutisia, että vihollinen oli pysäyttänyt huoltokuormaston, jota Gong Du oli ollut tuomassa ja Zhang Fei lähetettiin

auttamaan. Vielä pahempaa oli tulossa, koska tuli uutinen, että Xiahou Dunin johtama armeija oli päässyt selustaan hyökätäkseen Runaniin.

Hyvin pettyneenä Liu Bei sanoi, ”Jos tämä on totta, niin minulla on vihollisia edessäni ja selustassa, eikä minulla ole paikkaa, minne mennä.”

Sitten hän lähetti Guan Yun ottamaan kaupungin haltuunsa, joten kumpikin hänen veljistään olivat poissa hänen rinnaltaan. Yhtenä päivänä myöhemmin saapui ratsumies mukanaan tieto, että Runan oli sortunut, sen puolustaja Liu Pi paennut, ja Guan Yu oli saarrettuna. Asiaa vielä pahensi se, että Gong Duta auttamaan mennyt Zhang Fei oli samanlaisissa vaikeuksissa.

Liu Bei yritti vetää joukkonsa peläten Cao Caon hyökkäystä. Yllättäen vartijat ilmoittivat hänelle sanoen, ”Xu Chu on tullut leirin portin eteen esittämään haasteen.”

Liu Bei ei antanut armeijansa mennä ulos. He odottivat iltaan ja sitten Liu Bei käski sotilaitaan valmistaa hyvän aterian ja valmistautua lähtöön. Jalkaväki meni ensiksi, ratsuväki seurasi. Leiriin jäi muutamia sotilaita vahtimaan ja näyttämään, että leiri oli miehitetty.

Matkattuaan joitakin kilometrejä he ohittivat kumpuja. Yllättäen soihdut syttyivät ja kummun huipulla oleva henkilö huusi, ”Älkää päästäkö Liu Beitä pakoon! Minä, pääministeri, odotan sinua täällä!”

Liu Bei säntäsi kohti ensimmäistä avointa tietä, jonka hän näki.

Zhao Zilong sanoi, ”Älä pelkää, herra. Seuraa vain minua!”

Ja pistäen keihäänsä valmiiksi Zhao Zilong ratsasti avointa kujaa pitkin. Liu Bei tarttui hänen kaksoismiekkoihinsa ja seurasi lähellä. He olivat pääsemässä läpi, kun Xu Chu tuli takaa-ajoon ja otti yhteen Zhao Zilongin kanssa, ja kahta muuta joukko-osastoa johtivat Yu Jin ja Li Dian. Myös he hyökkäsivät. Nähdessään tilanteen epätoivon Liu Bei syöksyi luontoon ja pakeni. Asteittain taistelun äänet vaimenivat ja katosivat kun hän pakeni kauemmas kukkuloille yhtenä ratsumiehenä, joka pakeni henkensä edestä. Hän liittyi aamunkoittoon asti, kun joukko-osasto yllättäen ilmestyi hänen eteensä. Liu Bei vilkaisi näitä miehiä pelon vallassa ensiksi, mutta oli huojentunut, kun ne olivat ystävällisen Liu Pin komennossa. Ne olivat

hänen lyötyjä sotilaitaan, jotka olivat saattamassa päällikkönsä perhettä. Heidän joukossaan olivat myös Sun Qian, Jian Yong ja Mi Fang.

He kertoivat hänelle, ”Hyökkäys Runaniin oli liian vahva, että olisimme voineet pysäyttää sen, joten jouduimme hylkäämään puolustuksen ja vain Guan Yun oikea-aikainen saapuminen pelasti meidät tuholta.”

”En tiedä, missä veljeni on”, sanoi Liu Bei.

”Kaikki tulee olemaan kunnossa, jos jatkamme matkaa”, sanoi Liu Pi.

He jatkoivat matkaa. Ennen kuin he olivat päässeet kovinkaan kauas, niin rumpujen lyöntejä kuului ja yllättäen Zhang He ilmestyi tuhannen sotilaan kanssa.

Zhang He huusi, ”Liu Bei, laskeudu nopeasti satulasta ja antaudu!”

Liu Bei oli aikeissa paeta, kun hän näki punaisen lipun liehuvan kukkuloiden rinteillä ja sieltä laskeutui toinen joukko sotilaita Gao Lanin alaisuudessa.

Sekä etenemisreitti, että pakoreitti tukittuna Liu Bei katsoi taivaaseen huutaen, ”Oi Taivaat, miksi toitte minulle tämän kurjuuden! Minulle ei ole mitään muuta kuin kuolema!”

Ja hän veti miekkansa tappaakseen itsensä.

Liu Pi pysäytti hänen kätensä sanoen, ”Anna minun yrittää taistella tie auki ja pelastaa sinut. Kuolema ei ole mitään minulle!”

Kun hän puhui niin Gao Lanin joukot olivat hyökkäämässä hänen kimppuunsa. Kaksi johtajaa kohtasi, ja kolmannella iskulla Liu Pi lyötiin maahan. Liu Bei ryntäsi heti taistelemaan, mutta juuri silloin jotain sekasortoa tapahtui vihollisen selustassa ja soturi ryntäsi eteen ja iski Gao Lania keihällä, niin että tämä putosi hevosensa selästä. Tämä paikalle saapunut henkilö oli Zhao Zilong.

Hänen saapumisensa oli mitä suurin onni. Hän käski kiireellisesti ratsunsa menemään oikealle ja vasemmalle, joten vihollisten rivit murtuivat ja he hajaantuivat. Sitten ensimmäinen joukko Zhang Hen komennossa saapui taistelemaan. Sen johtaja taisteli Zhao Zilongin kanssa ainakin

Cao Cao on alistamassa pohjoista Kiinaa valtaansa ja sen tehtyään hän tulee kääntämään huomionsa etelään pyrkien valloittamaan myös sen ja tuhoamaan vihollisensa Liu Bein, sillä hänen tavoitteensa ja unelmansa on yhdistää Kiina hänen valtaansa perustaen sitä kautta uuden dynastian. Samaan aikaan Liu Bei satureineen valmistautuu taistelemaan Cao Caon massiivista sotajoukkoa vastaan, mutta Liu Bein ongelma on se, että hänellä ei ole riittävän taitavaa pääneuvonantajaa, joka voisi auttaa häntä sotilaallisissa asioissa ja hän pyrkii etsimään itsellensä pääneuvonantajan. Sun Quan joutuu tekemään valinnan, että alistuuko hän Cao Caon valtaan vai aikooko hän liittoutua Liu Bein kanssa taistellakseen Cao Caoa vastaan.



9 789528 043836